

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 349

гр. Враца, 29.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и девети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселка Ц. Иванова

при участието на секретаря Мария К. Ценова
в присъствието на прокурора Н. В. Л.
като разгледа докладваното от Веселка Ц. Иванова Частно наказателно дело
№ 20221400200379 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.437, ал.2 НПК и е образувано по молба, подадена от осъдения В.Н. О., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора гр.Враца, с искане да бъде условно предсрочно освободен от неизтърпения остатък от наложеното му наказание.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от началника на Затвора гр.Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл.155 ЗИНЗС, план за изпълнение на присъдата по чл.156 ЗИНЗС и личното затворническо досие на осъдения О..

В съдебно заседание служебният защитник на осъдения-адв.А.К., поддържа молбата и прави искане за уважаването ѝ. Счита, че са налице предвидените в закона предпоставки за условно предсрочно освобождаване на защитаваното от нея лице.

Участието на осъдения в съдебното заседание е осигурено чрез видеоконферентна връзка със затвора по скайп. Същият поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора гр.Враца, упълномощен по чл.15, ал.2 ЗИНЗС, изразява становище за неоснователност на молбата по съображения, че с поведението си осъденият не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното до момента наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпяната част.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП гр.Враца дава становище за неоснователност на молбата по съображения, че е налице само една от предпоставките за условно предсрочно освобождаване по чл.70 НК – изтърпяната част от наложеното наказание, но не са налице убедителни доказателства за поправянето на осъдения, с оглед на което прави искане за оставянето ѝ без уважение.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните

съображения:

Осъденият В.Н. О. търпи общо увеличено наказание по ЧНД № 1965/2018 г. по описа на СГС, формирано на основание чл.25, ал.1, вр.чл.23, ал.1 и чл.24 НК по съвкупност от присъди по НОХД № 3045/2016 г. на СРС и по НОХД № 2490/2016 г. на СГС, в размер на 9 години лишаване от свобода при първоначален строг режим за престъпления, квалифицирани като опасен рецидив по чл.196, вр. чл.195, вр. чл.20, вр. чл.29 от НК и чл.199, вр. чл.198, вр. чл.29, вр. чл.20 от НК.

Началото на наказанието е на 13.12.2015 г., като на основание чл.25, ал.2 от НК е приспаднато времето, през което О. е търпял наказание „лишаване от свобода“ по НОХД № 3045/2016 г. на СРС. Към датата на произнасяне на настоящото определение – 29.07.2022 г., от това наказание той е изтърпял 7 години, 1 месец и 5 дни, от които 6 години, 7 месеца и 16 дни фактически, а от работа 5 месеца и 19 дни. Остатъкът за изтърпяване е 1 година, 10 месеца и 25 дни.

От изложеното е видно, че осъденият фактически е изтърпял повече от 2/3 от наложеното му наказание, така както изисква разпоредбата на чл.70, ал.1, т.2 НК, тъй като се касае за общо наказание, наложено за извършени престъпления при условията на опасен рецидив. Следователно, налице е първата законова предпоставка, необходима за постановяване на условно предсрочно освобождаване.

На следващо място съдът следва да прецени дали осъденият е дал доказателства за своето поправяне. В тази връзка на изследване и преценка подлежат всички данни за неговата личност и действителните доказателства за неговото поправяне и положително личностно развитие.

От личното досие на осъдения е видно, че за периода от 25.02.2016 г. до 19.02.2021 г. л.св. О. е пренастаняван многократно в различни групи, както и от Затвора гр.София в ЗО „Кремиковци“ и обратно, като престоят му там не е дал траен позитивен резултат и е показал завишен риск от вреди спрямо самия него, останалите лишени от свобода и служителите. Поради системно нарушаване на действащите разпоредби, незачитане на реда и отрицателно въздействие върху останалите лишени от свобода поведението му през този период е характеризирano като силно деструктивно, за което многократно е наказван дисциплинарно, включително е бил изолиран в единична килия съгласно чл.120 от ЗИНЗС. Поради тази причина и вследствие възникнала психологическа несъвместимост между него и останалите лишени от свобода и конфликти със служители, е преведен в Затвора гр.Враца за доизтърпяване на присъдата.

Представените от затворническата администрация доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл.155 ЗИНЗС и индивидуален план на присъдата по чл.156 ЗИНЗС сочат липсата на реален напредък и трайна позитивна промяна в нагласите, поведението и начина на мислене на лишения от свобода О.. От доклада по чл.155 ЗИНЗС е видно, че първоначалната оценка на риска от рецидив при осъдения отчита високи стойности – 112 точки. Дефицити при него са били наблюдавани в следните зони: настоящо правонарушение, криминално минало, отношение към правонарушението,

взаимоотношения, образование и обучение, начин на живот и обкръжение, злоупотреба с наркотици, управление на финансите, междуличностни проблеми и умения за мислене. Положителен напредък е постигнат единствено в зоните умение за мислене, начин на живот и обкръжение и междуличностни проблеми, като дефицитите се запазват за останалите зони. За изтеклия период от изтърпяване на наказанието рискът от рецидив е претърпял няколко промени, първоначално е покачен на 119 точки, при следващите две преоценки е запазил цифровото си изражение, като към настоящия момент се констатира понижаване с 18 пункта – на 101 точки, но отново запазва високи стойности. Рискът от вреди за обществото е с високи стойности, обусловен от характера на извършените престъпления от О., който е осъждан многократно, включително и като непълнолетен. Рискът от вреди за пенитенциарните служители се запазва нисък, а за лишените от свобода в сравнение с предишната оценка е понижен от среден до нисък /има наложено дисциплинарно наказание за физическа саморазправа с друг лишен от свобода/. Рискът от суицид и самоувреждане е с ниски стойности.

Осъденият е включен в трудовия процес на основание чл.80 от ЗИНЗС, като хигиенист. Вземал е участие в провежданите културно-масови и спортни мероприятия в ЗОЗТ. Успешно е приключил участието си в образователна програма „Избирам себе си“ за периода 01.09.2021 г. – 29.09.2021 г. и в религиозна подкрепа „Алфа курс“ за периода 04.11.2021 г. – 30.11.2021 г. Включен е и в специализирана групова работа „Умения за мислене“, но не е приключил успешно участието си, поради липса на мотивация.

От досието на О. е видно още, че той е бил наказван многократно по време на престоя си в Затвора гр.София. След преместването му в Затвора гр.Враца са му наложени още две дисциплинарни наказания: съгласно заповед № 1127/21.05.2021 г. с „Извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от 7 дни“ и заповед № 1199/31.05.2021 г. със „Забрана за участие в колективни мероприятия за срок от 2 месеца“, заличено със заповед № 61/06.01.2022 г. По време на престоя си в ЗОЗТ „Бойчиновци“ не е нарушавал установените правила и няма наложени дисциплинарни наказания.

Същият е бил награждаван три пъти със заповед № 2252/09.09.2021 г. с „Писмена похвала“; заповед от 05.11.2021 г. – „Извънредна хранителна пратка“ и заповед № 61/06.01.2022 г. – „Заличаване или отмяна на наложено дисциплинарно наказание“. Като причина за позитивната промяна в поведението на л.св. О. е посочено желанието му да бъде преведен отново в Затвора гр.София, тъй като е наясно, че това зависи само и единствено от неговото поведение в пенитенциарното заведение.

Според доклада поведението на осъдения към момента показва, че няма трайни нагласи за позитивна промяна. Лишеният от свобода О. е склонен да анализира досегашния си начин на живот, но не поема отговорност за постъпките си. Консултативната и индивидуално-корекционната работа с него следва да продължи с провеждане на срещи за оказване на положително въздействие върху личността на осъдения, за да бъдат формирани умения за мислене и за осъзнаване на последствията от действията си, тъй като тук са съсредоточени най-сериозните дефицити в неговото поведение. Следва да се

работи и в посока затвърждаване на формираните трудови навици, продължаващо участие в организирани спортни и културни-масови мероприятия.

Констатирано е, че въпреки постигнатата договореност по изпълнението на целите и задачите в плана на присъдата, набелязаните цели не са постигнати в цялост. Освен това осъденият е с лоша прогноза за успешна ресоциализация, предвид утвърдения криминален модел на поведение, податливостта му на отрицателно въздействие от криминалното обкръжение, ригидното му мислене и нежеланието изцяло да се съобразява и да спазва общоприетите норми и правила за водене на законосъобразен начин на живот.

Крайната оценка на затворническата администрация е, че осъденият О. все още не е дал категорични доказателства за промяна на нагласите си за водене на законосъобразен начин на живот и не отговаря на изискванията за условно предсрочно освобождаване.

Отрицателно мнение относно условното предсрочно освобождаване на осъдения е изразено и в становището на началника на Затвора гр.Враца.

Доводите във всеки един от посочените доказателствени източници са еднопосочни и покриващи се по смислово съдържание. В тази насока съдът не намира причина да не им се довери, доколкото те изхождат от лицата, имащи най-преки впечатления от поведението на осъденото лице, като част от администрацията на пенитенциарното заведение, пряко ангажирана с изпълнение на наказанието и с процеса на поправяне на осъдения.

Приложенияте и анализирани по-горе писмени доказателства дават основание за извод, че към настоящия момент с поведението си осъденият В.О. не е дал убедителни доказателства за своето поправяне, съгласно чл.439а НПК. От изготвените доклади е видно, че няма убедителни данни за сериозен поправителен процес при него. В тази връзка бяха оценени стойностите на риска от рецидив-101 точки, които макар и занижени с 18 пункта, все още са в рамките на високия диапазон, което навежда на извод за наличие на реална опасност от криминален рецидив и причиняване на вреди. Съдът съобрази и дефицитните зони при осъдения, които са почти същите, както и в началото на неговото наказание и от които е видно, че същият не осъзнава напълно наличните си проблеми и последствията от действия си, не поема отговорност за постъпките си и не полага достатъчно усилия за преодоляване на утвърдения престъпен модел на поведение, индикатор за което са осъжданията му за престъпления от користен характер в условията на опасен рецидив. Данните от доклада и досието на осъдения О. относно включването му в трудовия процес и участието му в организирани дейности навеждат на извод, че е налице, макар и колеблива и неустойчива, положителна тенденция в развитието му, но тези положителни прояви не са достатъчни за извод за настъпил необратим процес на поправяне и превъзпитание. Основната причина за позитивната промяна на осъдения според затворническата администрация е желанието му да бъде преведен отново в Затвора гр.София, а мотивацията му за промяна на асоциалното му поведение е формална. Поправянето поначало изисква превъзпитателен процес, в който осъденият да

е изградил отрицателно отношение към извършеното от него, да има съзнание за неговата укоримост и да е показал, че това поведение няма да рецидивира, както и че няма да има каквито и да е противоправни прояви. Ето защо корекционната работа с осъдения следва да продължи интензивно в оставащия срок на наказанието, за да има шанс при напускане на затвора той да започне социално приемлив и законосъобразен начин на живот.

При това положение съдът приема, че е налице само една от предпоставките за условно предсрочно освобождаване по реда на чл.70 НК, а именно В.О. е изтърпял фактически повече от 2/3 от наложеното му наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като той все още не е дал убедителни доказателства за поправянето си. Изложеното е основание да бъде постановен отказ на молбата му за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл.441 НПК, вр. чл.70, ал.1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения В.Н. О., роден на *** г. в гр.София, общ.Столична, понастоящем в Затвора гр.Враца, българин, български гражданин, с ЕГН ***** да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от наказанието от 9 години лишаване от свобода, определено като общо по ЧНД № 1965/2018 г. по описа на Софийски градски съд, с остатък 1 година, 10 месеца и 25 дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр.Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____